

A tengerre írva

*A vizekre irt, áttetsző nevednek,
mint a tengernek, vége nincs;
a vizekre irt, lángoló neved
parázslík szüntelen,
mint egy rózsa a tengeren; éjszaka virraszt
és megtalálható bizonyos vörös köveken,
pártalan madarak hívását hallođ,
fűrkészik a magányt,
szél sem mozđítja ifjú tükrödet,
mélázik a vizek közt, változik,
emlékszik a vizek közt, fiatal, mint a tenger
s a te gyöngyözö
mosolyod kinyílik a fényel: láttuk
amint másnap megszülettél, hallottuk:
lépteidben az idő menetel;
naponta megszületö álmodat
a nép szemébe írva.*

De talpig éjszakában esik el az áruló.

FAYAD JAMÍS

Egy egész nép dalol

*Egy egész nép dalol.
Nem hal meg a haza
míg van vére a népnek.*

*Nem fog hamvába halni
a tavasz gyönyöre.*

*Nem halnak meg a fák
míg szél himnusza harsog*

*Nem döl romba a hegy
templomtoronyként nyögve.*

*Nem lesznek napjaink
kietlenek, sötétek.*

*Nem hal meg a rózsával
szerelmes bőröd szirma.*

*Nem lesz többé magány
sem jeges némaság.*

*Nem terem a barázda
többé már feledést.*

*Nem támadnak fel a
dögkertből a kutyák.*

*Nem hiszlal ez a föld
se csalánt se bogáncsot.*

*Nem ejti le parázs-
öklét bénán a munkás.*

*Nem hullanak a sárba
győzelmi lobogók.*

*Nem halnak meg soha
halott testvéreink.*

*Nem lesz bilincsben lábam,
árnyék tekintetemben.*

*Nem fogják álmainkat
vadállatok tiporni.*

Nem fog a hajnal fénye

kihunyni földemen.

*Nem nyeli el a por
szívem zengő dalát.*

*Nem fogja más karolni
hazám, derekadat.*

*Nem lesz a számon más csók
hazám, csak a tiéd.*

*Nem lesz más, csak remény
csak boldogság csak munka.*

*Nem lesz más: ének, ének
egész népem szívében.*

LUIS MARRÉ

Arcok

*Egy asszony sír, haja
zilált, arcát takarja
asszonya, húga, anyja
— ki tudja —
az utolsó halottnak.*

Haja

*sötét, nem látni arcát,
de könnyeit tudom.*

*Piros lámpát kapott
az autóbusz s megállt:*

egy pillanatra

*láttam az ablakon át
a síró nőt, amint zilált*

*haja az arcát eltakarta,
s egy holttestet, papírral letakarva.*

Egy másik asszony

egy szép,

*mindennél szebb napon
szélben lobogó*

hajjal

napnál tündöklőbb

arccal

*egy harci lobogót
lengetett utcán téren*

a sokaság fölött

s győzelmi és öröm-

kiáltást hallatott.

Azóta ismerem, hazám, az arcodat.